

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16440/2024
10.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Никола Ромчевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Управа за инфраструктуру, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5762/23 од 17.01.2024. године, у седници одржаној 10.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5762/23 од 17.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 1937/11 од 06.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је противтужбени захтев тужене – противтужиле којим је тражила утврђење права закупа на двоипособном стану у ..., у Ул. ... бр. .../... . Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 620.500,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 5762/23 од 17.01.2024. године, одбио као неосновану жалбу тужиле и потврдио пресуду Трећег основног суда у Београду П 1937/11 од 06.03.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

При оцени дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку започетом пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку, односно пре 01.02.2012. године ("Службени гласник РС", бр. 72/2011), па се, применом одредбе члана 506. став 1., у вези члана 508. тог Закона, овај поступак има спровести по одредбама Закона о парничном поступку који је био на снази у време подношења тужбе ("Службени гласник РС", бр. 125/04, 111/09).

Дозвољеност ревизије Врховни суд је испитао у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о парничном поступку, који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажни окончани до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу тог Закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Противтужбу ради утврђења права закупа на предметном стану тужилца је поднела 28.01.2011. године, а вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору који се односи на неновчано потраживање у ком означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра, Врховни суд је закључио да је ревизија недозвољена, на основу одредбе члана 23. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**